

SZÖLLŐSI ZOLTÁN

Fönt hideg csönd

*Huszedik század éje,
fönt hideg csönd, fenyegetés,
hullik a lélek mélyre,
és földre az égi vetés,
fönt hideg csönd, fenyegetés.*

*Itt élek Budapesten,
félelmek derékszögében,
hazugságok közt resten,
szívemben acsargó szégyen,
félelmek derékszögében.*

*Rokonok, ismerősök
elárvult tanyákon, Nyíren
s délen, ti bácskai ősök,
őshaza-messze innen –
elárvult tanyákon, Nyíren.*

Sárban lángoló

*semmi semmi de semmi sem
mondd hát mi igaz
kerítésen csillag rácsán
átnőtt a bitem
fonnyad leszárad nincs vigasz
ennyi ennyi csak*

*hát ki éber Isten álmán
itt vagy akárhol
kezdettől sárban lángoló*

*Föld-napraforgón
de nem én valaki más itt
ki Istent korhol*

*versem máris bezáródik
fehér Nap horkol*

*varjú száll az alvó tájon
s kedves mind e szó
hóval teli mint az álom
ágyba olvadó
fordítom izzadt paplanom
párnámban lódobaj*

*semmi baj semmi semmi baj
ébressz csittútgass*

*fonnyad leszárad nincs vigasz
ennyi ennyi csak
nézem a fát mily lagymatag
alatta rongya
tarka és vastag lomb dagad
mégis csak mondja*

*mondja mondaná integet
kaparja szived
hord alám fiú semmidet
verd föl sátradat
hát meddig álom az álom
meddig alhatunk*

*hát meddig lábon az álom
megint Karácsony
kabátok alatt kabátom
szárnyak a szárnyon*

*szerelmünk húszéves ágon
csillagba görcsült
tapogatóván sötét lépcsőt
minek tuszkolunk
pincébe le és föl bölcsőt
széthull félúton*

*hadd meneküljek hadd meneküljek
Jézusarcú hazát földet
sírva cigányul tengerbe
hadd hegedüljek*

Február van

*Barlangjából a medve
kilépked, február van,
havon a felkelt lélek
megáll barna bundában.*

*Süt a Nap, talpam fázik,
lelkek nyoma a hóban,
zúzmarás ágak között
fémmadár pendül: jól van,*

jól van, jól van.